

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

เอาอิฐธาตุมาให้ดู

ก่อนจึ่งหัน

เมื่อวานนี้เห็นพวกจัดงานศพหลวงพ่อทามา ที่เขาจะเอาไฟเผาเรา วานนี้จะมาแก้ตัวแบบไหนก็ไม่รู้ เขาบอกว่าเอาอิฐธาตุมาให้เราดู เราบอกเราไม่ดู นี่เรามีทั้งอิฐทั้งกระดูก เราพาลอย่างนี้พวกที่จะเผาเรา เอ้ แปลกอยู่นะความหยาบ เราไปจุดศพหลวงพ่อทามา มันมีอะไรอยู่เกี่ยวกับเรา ธรรมดาเราจุดนี้มันก็จะค่อยลุลกลามไป อันนี้จุดแล้วพริบขึ้นเลยพุ่งออกมา แต่ก็อย่างว่าละพระธรรมท่านช่วย แปลกอยู่ เราก็มองไม่เห็นมีอะไร ตื่นเต้น มันพุ่งออกมาเราก็มลบลากไปนี่ มันก็ออกเต็มเหนี่ยวของมัน เขาเอาแก้วมาตั้งไว้เตรียมพร้อมให้เรานั่งแก้ว อ้อ ออกมานี้เผาเราเลย แก้วเราก็โยนออกไปเสียเราไม่นั่งออกไปจุด พอจุดปั๊บพุ่งออกมาเลย พุ่งออกมาก็ไม่ถูกเรา

เมื่อวานนี้มาแก้ตัวทำ เอาอิฐธาตุของหลวงพ่อทามาให้ดู เราไม่ดู นี่กระดูกเรามีเราว่า หนีไปเลย จะมาแก้ตัว คือจะทำมันไม่สำเร็จ ที่นี้จะมาหาวิธีออกตัวแก้ตัว เราไม่ตอบรับสักคำเลย ให้ดูอิฐ ของเราก็มีอิฐ เราว่าแล้วเดินผ่านเลย อิฐกระดูกของเราก็มี แปลกอยู่นะมนุษย์ ระยะเวลาที่รู้สึกมีคนพยายามที่จะทำลายเราเยอะขึ้น แต่เรานี้เฉย ไม่มีอะไรกับโลก คือตายไปก็ตายไปแบบหลวงตาบัวร้อยเปอร์เซ็นต์ตาย อย่างหนึ่งเราตายไปเท่าเดิม เราไม่มีอะไรกับใครนะ นี่ละที่ว่าศพหลวงพ่อทามา ตั้งหน้าจะเอาจริง ๆ เอาแก้วมาวางไว้จะให้เรานั่งแก้ว อ้อ จุดนี้พุ่งออกมาเลย แก้วเราก็โยนหนีเสีย เราไปจุดเอง พอจุดปั๊บพุ่งออกมา เราอยู่ข้าง ๆ ก็ไม่สำเร็จใช่ไหม

เมื่อวานนี้มาแก้ตัว มากันหลายคนทั้งพระด้วยมา คงจะมาแก้ตัว แก้วก็ไม่หลุดพอมมาถึงที่นี้บอกว่าจะเอาอิฐธาตุหลวงพ่อทามาให้ดู ไม่ดู ของเราก็มีกระดูกเราว่าจั้น เราเดินผ่านไปเลย คนเต็มอยู่ไม่เข้านะ ไปเลย มันหยาบเกินกว่าจะมาเกี่ยวข้อง มันหยาบขนาดนั้นไม่เกี่ยวข้อง กลับหรือไม่กลับก็ตามเราไม่ต้อนรับเลย มานี้บอกว่าจะเอาอิฐธาตุมาให้ดู ไม่ดู อิฐเราก็มีเราว่าแล้วก็ผ่านไปเลย คือจะมาฆ่าเรามันไม่สำเร็จ ที่นี้ก็เลยจะมาแก้ตัว แก้วตัวก็ไม่สำเร็จอีก ก็เราไม่รับคำแก้ตัว พูดถึงเรื่องจะเอาอิฐธาตุมาให้ดู ไม่ดู ของเราก็มีกระดูก เดินผ่านไปเลย

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเขาให้ระมัดระวังเขาวางนั้น เวลาที่หลวงตาไม่ปลอดภัย ข้าศึกรอบด้าน เขาบอกจริง ๆ อย่างนี้ ไปที่ไหนส่อแววให้เห็นตลอดที่จะรุมล้อมฆ่าหลวงตา ฆ่าก็ฆ่าซิ เขาฆ่าเราก็คือเขาฆ่าเขา เราเป็นเราเต็มตัว ยังอยู่ก็เต็มตัว ตายไปก็เต็มตัว เราไม่มีอะไรกับสามโลกธาตุ ก็มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ หัวใจเราไม่มี สาม

โลกธาตุนี้ใครจะมีอะไรให้ไม่มี หมด หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีห้วนมีไหว ใครจะทำอะไร ไม่ห้วนไม่ไหว เราเป็นเราเต็มตัวๆ พยายามที่จะทำลายเราหลายจุดแล้วแหละ แต่ก็ไม่สำเร็จ แปลกอยู่ คราวที่ผ่านมารู้สึกว่าพระธรรมท่านรักษาดีอยู่ พอจุดพุ่งมานี้เราก็ออยู่ข้าง มันก็พุ่งออกเลย เราก็ออยู่ข้างนั้นเสีย จะทำทีไรเป็นแต่อย่างนั้น

เมื่อวานนี้มาแก้ตัว แก้ก็ไม่ตกเพราะเราไม่รับคำแก้ตัว เราเฉย เขาบอกจะเอาอัฐิธาตุมาให้ดู ไม่ดู กระจุกเราก็มีเราว่า เดินหนีเลย เป็นอย่างนั้นละ โอ้ มนุษย์นี้หยาบขึ้นทุกวันๆ ใจที่เป็นธรรมล้วนๆ แล้วไม่เอียงหน้าเอียงหลังกับใครในสามโลกธาตุนี้แล้ว ถ้าว่าสนุกดูก็สนุกดู คือเราไม่เอนไม่เอียง เหล่านี้ห้วนไหวอยู่ตลอดเวลา อันนี้ไม่เอน ยังอยู่ก็เป็นเราเต็มตัว ตายไปก็เป็นเราเต็มตัว ไม่มีอะไรลดละ มันก็รู้อยู่ชัดๆ ในตัวของเราเอง ก็ไม่ทราบจะให้ตื่นเด่นกับอะไร ไม่ตื่น พุดจริงๆ จิตถึงขั้นไม่ตื่นไม่ตื่น จะทำอะไรสามโลกธาตุนี้ให้ตื่นไม่มีทาง ไม่ตื่น เรื่องเหตุการณ์อย่างนี้มาผ่านเป็นเครื่องประจักษ์ คือมันทดลองกันอยู่ในตัวของมัน มาทีไรก็ไม่ตื่น ไม่ตื่นอยู่จนตลอด

ให้ภวานานะพระ พระตั้งใจภวานา สติเป็นสำคัญนะอย่าลืมคำว่าสติ ใครตั้งสติได้คนนั้นตั้งฐานได้ สติเป็นสำคัญ เราพูดนี้เราเอาตัวของเรามายืนยันด้วยนะ ธรรมพระพุทเจ้าก็เป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว แต่เน้นหนักเข้าไปอีกว่า สติเป็นของสำคัญ คำว่าความเพียรอยู่กลางๆ สติธรรมเป็นสำคัญ ติดปั๊บเลย ก็เราเคยพูดให้ฟังแล้ว จิตเราเสื่อมพยายามฟื้นขึ้น เจริญอยู่ปีกับห้าเดือน ขึ้นไปถึงจุดแล้วลงๆ เป็นอย่างนี้อยู่ปีกับห้าเดือน ถึงเวลามันจะลงแล้วไม่อยู่นะ อะไรห้ามไม่อยู่พุ่งๆ จากนั้นใสขึ้นมาแทบเป็นแทบตาย ๑๔-๑๕ วัน ไปถึงจุดนั้นอยู่ได้เพียงสองคืน พอถึงนั้นแล้วมันไม่อยู่เลย ลงฝั่งเลย

เอ๊ จะทำยังไง พิจารณาแล้วพิจารณาเล่า มันก็มาแหงอยู่จุดที่ว่า เราตั้งสติกำหนดดูผู้รู้เฉยๆ เจริญแล้วเสื่อมๆ อยู่ถึงปีห้าเดือน เป็นอย่างนั้นมาตลอด ทีนี้เลยพลิกใหม่ มันอาจจะขาดคำบริกรรมติดกับจิตก็ได้มันถึงได้เสื่อมลง เอ้า คราวนี้จะเอาคำบริกรรม แต่เราชอบพุทโธนะ เอาคำบริกรรมติดกับพุทโธๆ สติติดเข้าไปไม่ยอมให้ผลอ เออ มันจะเสื่อมให้เสื่อมไป คราวนี้จะเอาจุดนี้ละ ยังบกพร่องอยู่จุดนี้ สงสัยจุดนี้จะเอาจุดนี้ให้ได้ พุทโธๆ สติติดอยู่ชั้นเลย แต่เราไม่ค่อยเหมือนใครง่ายๆ นะ ว่าอะไรเป็นอันนั้น ว่าสติไม่ให้ผลอไม่ให้ผลอจริงๆ ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่ให้ผลอเลย

อยู่อย่างนั้นสามวัน วันแรกเหมือนอกจะแตกมันอยากคิดอยากปรุง คือสังขารนี้มันออกจากอวิชชา สังขารเป็นสมุทัย อวิชชาตันออกมาอยากให้เกิดให้ปรุง สติตีเอาไว้มือให้ออก ทีนี้ไม่ออก ความคิดนี้ไม่ออกไม่ได้ สมุทัยคือกิเลสก็ออกไม่ได้ติดกัน วันแรก

เหมือนอกจะแตกทีเดียว ไม่ยอมให้เปลอเลย ไม่ให้เปลอ บังคับไว้ เอา เป็นยังงี้ให้รู้กัน เราต้องการจะรู้จักจุดนี้กับพร่อง เราได้คำบริกรรมติดกับใจ คำว่าพุทโธติดกับใจ และสติติดแนบ เราขาดนี้ ที่นี้จะให้สมบูรณ์ สติติดแนบกับคำบริกรรม เอา เสื่อมๆ ไป เจริญๆ ไป หายห่างแล้วเรา แต่พุทโธคำบริกรรมกับสตินี้ติดแนบ เอา เสื่อมเจริญจะดูตรงนี้ ชัดกันเอาตรงนี้

พอถึงขั้นมันเจริญไปถึงนั้นแล้วที่มันจะลง เอาๆ ลงบอกเลย แต่สติกับคำบริกรรมไม่ปล่อย สุดท้ายไม่ลงไม่เสื่อม แล้วขึ้นๆ อ้อ นั่นจับได้แล้ว มันเปลอ เพียงกำหนดสติรู้เฉยๆ เปลอ พอเอาคำบริกรรมติดแนบ สติบังคับเข้าอีกไม่ให้เปลอ ที่นี้ก็เลยออกไม่ได้จิตก็เสื่อมไม่ได้ เจริญขึ้นเรื่อยๆ นี่ก็เป็นวิธีหนึ่งที่เราได้เหตุผลมาแล้ว มาสอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลาย เอา จับให้ติดไม่เสื่อม ถ้าลงสติดีแล้วไม่เสื่อม ตั้งฐานได้ขึ้น เราก็ตั้งได้ ตั้งแต่นั้นมาไม่เคยเสื่อมอีกเลย ทะลุเลย จนกระทั่งนั่งหามรุ่งหามค่ำไปจากสติที่ตั้งได้ พอไม่เสื่อมๆ ก็ชัดใหญ่เลย จำให้ตีผู้ปฏิบัติ

นักภวานาไม่มีธุระอะไรนะพระเจ้า เราสงวนมากสงวนพระเจ้า ไม่อยากให้ทำการทำงานอะไร เพราะงานเหล่านั้นเป็นงานสั่งสมกิเลสไปในตัวของมันนั่นแหละ เราว่าเป็นงานชอบธรรมทำนั่นทำนี่ชอบธรรม แต่ธรรมมันมีหลายชั้นซิ ธรรมชั้นละเอียดลออกคือ สติกับจิตไม่ให้เปลอนี้ถูกต้อง เอาตรงนี้ให้ได้ มาภวานาจิตตั้งเป็นความสงบเย็นใจเป็นสมาธิไม่ได้เหลวไหลพระเจ้า ไม่เป็นท่านะ เราจะทรงอะไร ผ้าเหลืองมันก็มีเต็มร้านตลาด เอาคำบริกรรม สติติดเข้าไป ตั้งได้ตั้งฐานคือความสงบได้ ขอให้มึสติเถอะ สตินี้ควบคุมได้อยู่ กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนเท่าภูเขาทั้งลูกสติครอบไว้หมดออกไม่ได้นะ กิเลสคือความปรุงได้แก่สังขารออกไม่ได้ เพราะสติครอบเอาไว้แล้วกิเลสก็ไม่เกิดจากนั้นจิตก็เป็นความสงบ จากสงบแล้วก็แน่นหนามั่นคงขึ้นไปเป็นสมาธิ

จากนั้นเอาปัญญาออกคลี่คลายดู ตจปัญจกกรรมฐาน กรรมฐานมีหนึ่งเป็นที่ห้า แปลแล้วนะ เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ มีอยู่กับทุกคนแบกหามอยู่ทุกวัน ทำไม่ไม่ดูกันบ้าง ไปดูแต่คนนั้นเป็นอย่างนั้นคนนี้เป็นอย่างนี้ บวชมาอบรมอรรถอบรมธรรมมันไม่ได้ดูตัวเอง หันมาดูความผิดความพลาดความดีอะไรของคนอื่น ความชั่วของเจ้าของที่มันคิดมันปรุงไม่ดูนะ พวกนักภวานาเสียตรงนี้แหละ เสียเอามากจริงๆ นักภวานามีแต่มีกดูคนอื่นไม่ได้ดูตัวเอง คนนั้นเป็นยังงี้คนนี้เป็นอย่างงี้ พอเห็นแล้ววิพากษ์วิจารณ์เขา เจ้าของเป็นยังงี้ไม่ดู

นักภวานาต้องดูความเคลื่อนไหวของจิต จิตมันเคลื่อนออกจากไหน คิดดีคิดชั่ว ตาสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใด หูสัมผัสสัมพันธ์กับสิ่งใดสังขารมันจะเกิดจากจิต คอยดูจิตเมื่อสติมีอยู่แล้วมันจะไม่ลุ่มลุ่ม มันจะหยุดๆ การภวานาต้องมาดูเจ้าของ อย่าไปดูคน

อื่น ถ้าดูคนอื่นได้แต่ความตลกขบขัน แล้วก็เป็นหมากัดกันเงียบๆ อยู่ในทุกแห่งนั้นแหละ ถ้าลองดูตัวของเรา ตัวของเราเป็นตัวยุติธรรมดูตรงนี้ อันธพาลนี่สงบตัวลงก็ไม่มีอะไรกับใคร เพราะไม่มีอะไรกับตัวเองออกไปแสดงฤทธิ์เดชบ้างบั้นว่าเงอะ พอสติดีตัวนี้ไว้แล้วมันก็ไม่ออก ไม่ออกก็สงบได้ จำให้ดี นักภวณาไม่ดูหัวใจจะดูอะไร หัวใจมันดีดมันดีตลอดเวลา เอาสติดีหน้าผากมันเข้าไปซิ หน้าผากมันเหมือนหน้าผากเรา ละ ฟาดหน้าผากเจ้าของเข้าไปมันก็เจอสติตรงนั้นละ เอาละให้พร

๓-๔ วันนี้อัดมันขยะๆ กับอาหาร ๓ วัน ๔ วันนี่ มันไม่ยอมอะไรเลย เราพิสูจน์ตัวเอง อายุ ๒๓ กำลังนี้ขึ้นเต็มเหนี่ยว อายุ ๒๓ ปี ได้รำพึงรำพัน โธ กำลังพิลึก เหมือนว่ามันดีดีผิงๆ กำลังในร่างกายของเราอายุ ๒๓ ปี สังเกตดู เต็มเหนี่ยวจริงๆ ๒๓ ปี ๒๔-๒๕ ไม่ขึ้น ทรงตัวๆ จากนั้นก็เสมอไปเรื่อย ไม่แสดงผาดโผนเหมือนอายุ ๒๓ ๒๓ นี่ข้างเดินมากกลางทุ่งนาเตะข้างล้ม เข้าใจ กำลังมันแรง ได้เห็นชัดเจน พอจากนั้นไปแล้วมันก็ทรงตัว แล้วลดลงเรื่อย พออายุ ๔๕ รู้ เดินจากนี้ไป แต่ก่อนไม่มีรถเดินจากนี้ไปออกไปสนามบิน พอไปถึงสะพานนั้นธรรมดามันนะ ถึงสะพานปั๊บ จากนั้นไปถึงสะพานปั๊บ ๑ ชั่วโมงเป้ง

ครันอยู่มาเป็นปีๆ มานี้ลดนะ ยังไม่ถึงสะพาน มองเห็นสะพานนี้ได้ ๑ ชั่วโมงแล้ว โอ้ ลดแล้วเดี๋ยวนี้ลด ตั้งแต่นั้นลดมาเรื่อย หลังจากนั้นมาแล้วเราก็อ่อนแต่รถเลย ไม่ได้ดูสะพาน ลดอายุ ๔๕ ปี พอถึง ๔๕ ลด ลดเรื่อย สะพาน พอไปถึงนั้นปั๊บ ดูนาฬิกาชั่วโมงเป้ง ถึงสะพานจากนี้ไป เป็นอย่างนั้น ครันต่อมานี้มองเห็นสะพานทางนี้ได้ชั่วโมงแล้ว แสดงว่าช้า จากนั้นมาก็ไปลดเสีย เราสังเกตดูธาตุขันธ์ ปีอายุ ๒๓ เต็มที่เลย การกินนี่เอาให้ตายได้นี่ ทางนี้ใส่ปากทางนี้ใส่ยาม เข้าใจไหม ใส่ยามทางนี้ใส่ยามทางนี้ ปากเต็มแล้วยามยังไม่เต็มต้องใส่ยาม อายุ ๒๓

คือเวลาธาตุขันธ์มันแรงอาหารเต็มที่เราภาณนะ ก็เราไม่ได้มุ่งต่ออาหารการกิน ที่นี้เวลาธาตุขันธ์มันแรงตามประสาทของมันนั้นแหละ มันหิวมันโหย กินอะไรก็ไม่อึดอะไรไม่พอๆ เจ้าของเลยภาณนะ ภาณ ให้เท่าไรก็ยังกินไม่พอ เจ้าของรู้สึกภาณ คืออายุ ๒๓ พอ ๒๖ ไปแล้วที่นี้ก็ค่อยๆ เสมอละ เดี่ยวนี้มีแต่ลด นั่งอยู่นี้ก็ดี ที่จะให้มันคิดอยากนั้นอยากนี้ไม่มี มาเป็น ๑๐ กว่าปีแล้ว คิดอยากนั้นไม่มี หากกินไปอย่างนั้น

จะอะไรก็ตาม เรื่องที่กล่าวมาเหล่านี้เราพูดตามกิริยาอาการของธาตุของขันธ์มันเป็น ใจจะหวั่นจะไหวไปตามอะไร เรียกว่าไม่มี ธรรมดาพอธาตุขันธ์อ่อนกำลังวังชา เช่นอย่างไม่สบายจะวิตกวิจารณ์เรื่องเป็นเรื่องตายเป็นทุกข์อันหนึ่งเพิ่มเข้าไป อันนี้ไม่มีอะไรจะเป็นยังงี้ก็ไม่เห็นมี ครั้นที่เราจะตายเดี๋ยวนี้ก็ไปเดี๋ยวนี้ไม่มีอะไร อารมณ์เข้าแทรกไม่มี อารมณ์เสียออกเสียใจอย่างนี้ไม่มี ก็สบายอย่างหนึ่ง เรียนให้จบธรรมเป็น

อย่างนั้น เรียนให้จบธรรมไม่มีหวั่นนะ อาการใดจะเป็นยังไง ไม่หวั่นทั้งนั้น ถึงขั้นจะ
ไปไม่ได้ ไปไม่ได้ก็ปล่อยเสีย ดิตเลย ที่จะให้หวั่นให้ไหวด้วยความเป็นอยู่ตายไป ตาย
ไปแล้วจะไปเกิดที่ไหน ๆ หมด ไม่มีอะไร เหมาะแล้วกับปัจจุบันชาติที่จิตเป็นอยู่เวลานี้
เหมาะ จะเป็นจะตายเมื่อไรได้ทั้งนั้น ๆ ตายแล้วจะไปเกิดที่ไหน ๆ ไม่มี ปัญหาไม่มีเลย
หมด ปัจจุบันมันก็หมดอยู่แล้วในปัจจุบัน ขาดจากสมมุติพูดง่าย ๆ

สมมุติเป็นฝั่งหนึ่ง วิมุตติเป็นฝั่งหนึ่ง ก็เห็นขาดกันอยู่คนละฝั่งอย่างนี้แล้วจะไป
สงสัยหาอะไร เข้าใจไหมละ นั่นละจิตถ้าให้หายสงสัยเป็นอย่างนั้น มันขาดไปคนละฝั่ง
ประจักษ์อยู่ในใจ จึงไม่มีอะไรวิตกวิจารณ์ ตายไปแล้วจะไปเกิดที่ไหน อันนี้ก็แน่ตลอด
แล้วจะไปสงสัยอะไร สนฺทิฏฐิโก สูดยอดประกาศล้นอยู่ในหัวใจนี้แล้วหมดปัญหา นี้ละ
การฝึกฝนอบรมจิตใจ เมื่อขึ้นพอดตลอด หายสงสัยความเป็นอยู่ความตายไปมี
น้ำหนักเท่ากัน ไม่เป็นกังวลทั้งนั้น

เมื่อวานนี้เอาอาหารไปส่งโรงพยาบาลจิตเวชจังหวัดเลย จังหวัดเลยนี้ได้ส่งตัว
จังหวัดด้วยนะ คือโรงพยาบาลอื่นเราไม่ไปส่งตามจังหวัด จะส่งเฉพาะโรงพยาบาล
อำเภอ ๆ ๆ แต่โรงพยาบาลจังหวัดเลยนี้ได้ส่งทั้งจังหวัดด้วย ขาดแคลนมากโรงพยาบาล
จังหวัดเลย นี้ก็ส่งทั้งตัวโรงพยาบาลจังหวัดทั้งจิตเวชด้วย โรงพยาบาลประสาทจิตเวช
เราส่งให้ทั้งสองโรง ส่งทุกวัน ส่งอาหารนี้ส่งทุกวัน ๆ

หลังจั้งหัน

นั่งตามสบาย นั่งคุกเข่าหรือนั่งขัดสมาธิมันไม่ดี มันจะเป็นสูสุดทอ เข้าใจไหม
เราจะเล่นิทานสูสุดทอให้ฟัง คือเขาเป็นคนในป่า เขาไปหาอาหารในป่าพวกผักพวกปู
พวกปลาพวกตะกวด พวกเต่าพวกอะไร ไปในป่า แล้วเขาเอาไปให้นาย นายเขาทำงาน
อยู่ในเมือง เช่นอยู่ที่ว่าการอำเภอบ้าง ที่ว่าการจังหวัดบ้าง ได้อาหารเขาก็เอาไปให้
นายเขา นายเขาเห็นมีความดีความชอบเขาก็ตรกรางวัลให้

ที่แรกไม่ห้ามไป คือเอาไม้ห้ามของไปให้นาย ไม่ได้หาละ หามเอา หามของ
ไปให้นาย ใส่ถุงใส่อะไรหอบไป พอเอาของไปให้นายแล้ว นายก็ตกความดีความชอบให้
ตั้งเขาให้เป็น ที่นี้ไต่ยศนะ มานี้ไต่ยศเพราะความดีความชอบ เอาของมาให้นาย นายก็
ตกความดีความชอบให้ ตั้งยศตั้งแต่นี้ต่อไป คุณไต่ยศเป็นสูสุดทอแล้วนะ ยศสูสุดทอ
ไต่ยศออกมาแล้ว ที่นี้เพื่อนที่ไปด้วยไม่ได้ยศชิตี ออกมาไม้ที่ห้ามของไปนั้น ให้เพื่อนถือ
เพื่อนไม่ถือ แกเป็นสูสุดทอ เราเป็นเพื่อนของแกเราก็ต้องเป็นสูสุดทอด้วยกัน ตกงไม้
คานที่ห้ามของไปให้นาย ตกงผู้เป็นสูสุดทอจะให้เพื่อนถือไม้ มันไม่ยอมถือ มันว่าเธอ
เป็นสูสุดทอ เราก็เป็นสูสุดทอเหมือนกันเพราะเป็นเพื่อนกัน

เขามีเหตุมีผลดีนะ เอ้อ ถูกต้อง เอ้า ถ้างั้นห้ามไม้ออกมา แล้วใครจะไปก่อนไป หลัง ครั้นจะไปก่อนก็ว่าไม่ได้ คือเราไปก่อนหรือให้เธอไปข้างหน้าเราไปตามหลังไล่ไป เธอเป็นสูงสุดทอ เราก้เป็นสูงสุดทอเหมือนกัน ตกลงใครจะไปข้างหน้าก็ไปไม่ได้ เลยต้องห้ามไม้ขวางทาง นี่เป็นสูงสุดทอ ทางนี้เขาไม่ได้เป็นแต่เขาเป็นเพื่อนคนนี้ คนนี้เป็นสูงสุดทอ เขาก็ต้องเป็นเหมือนกัน ฟังซิหน้าฟังไหมละ

พอไปเพื่อนมันคงเบื่อจะตายละ พอมาถึงบ้าน ไม้ลำนั่นละที่ห้ามของไปแล้ว หามมานั้น เข้ามาจนกระทั่งถึงบ้าน พอมาถึงบ้าน เพื่อนก็เอาไม้นี้ฟาดเข้าป่าแล้วก็ไปบ้าน พอไปถึงบ้านแล้ว เพื่อนเขาก็เป็นธรรมดาเขาไม่ได้เป็นบ้ายศ นี่พูดถึงเรื่องบ้ายศ ยศพาดคนพาพระให้เป็นบ้าทุกวันนี้ ยศไม่ใช่ของเล่นนะทำคนให้เป็นบ้าได้ พระก็เป็นบ้า พอได้เป็นปลัด สมุห์ ไบฎีกา พระครูพระคณ ขึ้นเป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ เป็นสมเด็จพระเจ้าแล้วเป็น บ้าใหญ่ขึ้นพระเรา นี่เราเอาข้อเปรียบเทียบมา

พวกขรราวาสเหมือนกัน ยศนั้นยศนี้ก็เป็นบ้า ถ้าหลงยศเป็นบ้าด้วยกันทั้งนั้น นี่พวกบ้ายศ พอมาถึงบ้าน เพื่อนก็เอาไม้ป่าเข้าป่าแล้วไปบ้าน ทางนี้ไปถึงบ้านก็บอกว่า สู เตี้ยนี้กูได้ยศใหม่แล้วนะ สูดูกูซิมันเป็นกูใหม่ ดูพ่อว่าเป็นพ่อใหม่ อยู่ ก็เป็นพ่อละ จะเป็นอะไรไป โอ้ กูได้ตำแหน่งใหญ่มา ตำแหน่งอะไร เออ กูก็ซึกลิ้มๆ มันเหมือนกะทอนี่ละ ไปถามเพื่อนกูดูซินะ เพื่อนเขามาเขาก็ขึ้นบ้านเขา ทางนี้ให้ลูกสาวไปถาม ลูกสาวก็ว่า ดูพ่อรู้สึกแปลกมากวันนี้ พ่อไปได้อะไรมาถึงแปลกมาก อย่างว่าละสู กูดูกูก็ ดูไม่ออก ให้สูดูกูหน่อย กูนี้มันเป็นกูใหม่หรือมันเป็นอะไร กูได้ยศใหญ่มาวันนี้ ก็เป็นพ่อละแต่กิริยามันผิดแปลกมากวันนี้ ดูลักษณะพ่อเหมือนจะเป็นบ้า หือ เป็นสูงขนาดนี้ ยังจะเป็นบ้าเหอ มันก็เป็นบ้ายศนั่นแหละ ลูกสอนพ่อ

ที่นี้ลูกเขาก็ไปถามเพื่อนที่ไปด้วยกัน พ่อรู้สึกเป็นยังงไรวันนี้ มาอยู่บ้านดูตัวเอง ไม่ออกให้ลูกมาดู ว่ากูได้ยศใหญ่มา ครั้นถามว่าเป็นยศอะไร ก็ว่ากูจำไม่ได้ มันเหมือนกะทอ ละสู เป็นสูงสุดทอ เอ้อๆ ไซ้ ที่นี้เขาหาข้าวมาให้กิน คนไม่เคยกินข้าวนี้ขัดสมาธิ ก็นั่งชันเข้าตามประสาบ้านนอกกินไปธรรมดาๆ วันนั้นไปได้สูงสุดทอมาก็นั่งขัดสมาธิกิน ที่นี้คนไม่เคยนั่งขัดสมาธิ กินไปกินมาเปลอเตะสำหรับลงตุ้มเลย อ้าว ทำไมพ่อจึงเตะสำหรับ ความจริงมันไม่เคยขัดสมาธิ ทำไมวันนี้จึงเตะสำหรับ ก็สำหรับนี้มันไม่สมยศกุ ความจริงมันผลอต่างหาก มันไม่ได้ตั้งใจเตะ มันผลอดีดออกไป ทำไมพ่อจึงได้เตะสำหรับ มันไม่สมยศกุ ความจริงพ่อผลอเป็นบ้ายศ เรื่องเป็นอย่างนั้น เขาเรียกสูงสุดทอ เป็นบ้ายศถึงขนาดเตะสำหรับ

ตามธรรมดาเราไม่ค่อยไปโรงพยาบาลจังหวัดนะ เราจะไปแต่โรงพยาบาล อำเภอกๆ แต่จังหวัดเลยนี้จำเป็น ขาดแคลนมาก เราต้องเข้าโรงพยาบาลจังหวัด

โรงพยาบาลจิตเวช ทั้งสองอยู่ในจังหวัดเราดีให้ทั้งสองโรง ตามอำเภอก็ให้เหมือนกัน ช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย การทำบุญให้ทานวันหนึ่งไม่ทราบไหลออกเท่าไร เราไม่คำนึง คำนวณว่าหมดไปเท่าไรยังเหลือเท่าไร มีแต่จะให้ๆ ตลอด นี่อำนาจแห่งความเมตตา มันเป็นในหัวใจ แต่ก่อนก็ธรรมดาๆ จากนั้นมาการบำเพ็ญธรรมจะเป็นอะไรก็ไม่ทราบ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วเลยมีแต่ความเมตตาอ่อนน้อมไปหมด กิริยาท่าทางจะเป็นยังงี้ก็ตามก็สักแต่ว่าการแสดงออก แต่จิตนี้มันน้อมตลอดไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ จิตน้อมไปด้วยความเมตตา จิตนี้ขอให้ธรรมบริสุทธิ์เต็มที่ เลยกลายเป็นจิตที่อ่อนน้อมไปหมดเลยกับคนทั่วๆ ไป มีตั้งแต่สงสารๆ ทั้งนั้น ให้พร

เมื่อวานนี้พวกศพหลวงพ่อทา ที่ว่าเผาศพนั้นนะ ที่เขาเอาไฟพุ่งใส่จะเผาเราทั้ง เป็น แก้อี้ตั้งไว้ด้วยนะ เขาเตรียมฆ่าเขาจะเผาเราจริงๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ แก้อี้ตั้งตรงนี้ ให้เรานั่งตรงนี้ พอจุดนี้มันพุ่งเลยไฟ แต่พอดีพอไปนั้นเราจับแก้อี้โยนไปโน้นเสีย เรา หลีกไปอยู่ทางนั้น จุดปั๊บนี้พุ่งจริงๆ เราอยู่ข้างๆ มันจะไม่เป็นอะไร ที่นี้เขาจะมาแก้ตัว ละเมื่อวาน เขาเอาอัฐิของหลวงพ่อทามา เขาเต็มอยู่ที่เขาจะมาแก้ตัวเขา พุดง่าย ๆ มัน ไม่สำเร็จจะฆ่าเรา พุดให้มันชัดเจนอย่างนี้ พอมันออกมาตรง ถ้านั่งแก้อี้เผาเราทั้ง เป็นเลยวันนั้น แต่พอไปนั้นเราจับแก้อี้โยนไปเสีย เราหลีกไปทางโน้น พอจุดนี้ปั๊บพุ่ง ออกเลย มันก็เลยไม่ถูกเรา เป็นอย่างนั้นละ

แล้วจะมาแก้ตัวเมื่อวานนี้ เอาอัฐิธาตุมาให้เราดู ไม่ดู นี่กระดุกเรากี่มีเราว่า เดิน ผ่าน อย่างนั้นละจะมาแก้ตัวแก้ไม่ตกกับเรา อะไรก็ตามสามโลกธาตุแก้ไม่ตกกับเรา ถ้า ว่าอะไรแล้วขาดสะบั้นไปเลย เมื่อวานนี้ก็มาเต็มอยู่นี้จะมาแก้ตัว เอาอัฐิมาแก้ตัว ที่ทำ มานั้นมันจะเผาเราทั้งเป็นมันไม่สำเร็จ เข้าใจไหมละ จุดไฟ มันมีอะไรอยู่ข้างใน ระเบิด ใหญ่ของมันพุ่งออกมาตรงนี้เลย เขาเอาแก้อี้ไปให้เรานั่ง พอนั่งนี้ปั๊บ จุดปั๊บมันก็พริบ นี้เผาทั้งเป็นเลย แต่ที่มันไม่เป็นอย่างนั้นซิ พอไปนั้นเราจับแก้อี้โยนไปนี้เสีย เราไปข้าง โน้น จุดปั๊บนี้พุ่งออกเลย วันนั้นนะ เขาใหญ่ ศพหลวงพ่อทา

ใครๆ ก็ไม่ต้องวินิจฉัยกันเป็นอย่างอื่นละ ตั้งหน้าตั้งตาจะฆ่าหลวงตานั่นเองเขา ก็ว่า ที่นี้เมื่อวานเขามาแก้ตัว เอาอัฐิมาให้ดู ไม่ดู กระดุกเรามีเต็มตัวอยู่แล้วเราไม่ดู เต็มนั่งอยู่นี้ เราเดินไปจากนี้มา ออกไปศาลาโน้น เดินผ่านเข้ามาที่ พอมานี้พระมาบอก ว่าแขกเขามา เอาอัฐิหลวงพ่อทามาให้ท่านอาจารย์ดู ไม่ดู กระดุกเรามี เราก็เดินผ่านไป เมื่อวานนะ นี่กระดุกที่มันจะเผาเรา มันจะมาแก้ตัว แก้อี้แก้ไม่ตกกับเรา ถ้าลงได้ไปยังไง แล้วแก้ไม่ตก เราไม่ได้เหมือนใคร ว่าอะไรเป็นอันนั้นนะ ขาดสะบั้นไปเลย ภูเขาทั้งลูก ขาดสะบั้นไปเลย

จิตอันนี้ไม่ใช่จิตเล่น ๆ นะ ว่ายังงี้เป็นยังงั้น ถ้าลงได้ลงใจแล้วขาดสะบั้นเลย นี่ก็มาเมื่อวานนี้เอาอัฐินี้มาให้เราดู ไม่ได้ กระจุกเรามีแล้วเราไม่ได้ ดู เดินผ่านไปเลย เขานั่งเต็มเห็นไหมล่ะ นั่นละเขามาแก้ตัว จะแก้หรือไม่แก้มันก็ไม่ตก เราก็เป็นเราไป อย่างนั้นก็มาทำกันมนุษย์นะ จะมาแก้อะไรให้มันตก มันจะตกอะไร ก็เจ้าของเป็นทำเอง บาปบุญอยู่กับเจ้าของ เราไม่ได้ทำอะไรจะมีอะไรอยู่กับเรา ไม่มี เราตายก็เป็นเราเต็มตัว ยังอยู่เราเต็มตัว เราจะมีได้เสียหายอะไรไม่ได้ ผู้ทำต่างหาก ได้และเสียอยู่ที่นั่นต่างหาก เอาละไป

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ